

Poonch akt 1 eller konsten att trivas ensam!

Denna min månad i Poonch kommer troligtvis bara resultera i 2 rapporter av den enkla anledningen att jag bara kommer att befinna mig på stationen hela tiden. Poonch är en så kallad relästation och används av våra team, som är ute på uppdrag, för att reläa meddelanden till vårt HQ i Srinagar. Varför reläa? Jo därför att kommunikationen här i Kashmir är väldigt väder- och terrängkänslig – ibland kan teamen inte kontakta HQ direkt utan måste använda sig av en relästation. Mao handlar livet på relästationen om väntan – ibland reläar man kanske en 30 meddelanden och en annan dag inga alls. Det gäller alltså att trivas med sig själv, ha många böcker eller någon annan självpåtagen uppgift. I mitt fall så anmälde jag mig till databaskurs på KTH som jag tänkte avverka här.

Som jag berättat tidigare utför vi inga operativa uppdrag alls på indiska sidan utan vi har vårt HQ i Srinagar här sommartid, 2 relästationer i Rajouri och Poonch samt en gränsstation i Jammu. Gränsövergången har jag berättat om i en tidigare berättelse under september.

2008-09-29 måndag

Hörde avlägsen skottlossning vilket troligtvis var från deras övningsområde i närheten. Jo det var det, jag frågade förarna. Man blir ju lite fundersam.

Genomförde HO/TO hela dagen. HO/TO, vad är det – Hand Over and Take Over. Dvs överlämning av stationen till näste. Denne näste var ju jag. HO/TO är en stilstudie i ”cover ass” administration. Vad menar jag med det? Jo, det är väldigt mycket dokument som skall signeras och framför allt skall gås igenom. Man tar över hela stationen med allt vad det innebär från golvmoppar till radioutrustning, bilar, nycklar, inventarier – allt. Ganska svårt att få kontroll på allt. Men vi hade gott om tid så jag gick igenom hela stationen och hittade allt. Det tog mig två dagar. Man har en skön materiallista att gå igenom men det är ju inte helt självförklarande vad allt är. I normalfallet har man en eftermiddag eller dag på sig och det säger sig självt att man inte har koll på allt men man tvingas sätta sitt namn på pränt ändå!

Jag hittade följande i listan - Gaylord Data Shredder 2000 är ju självförklarande, papperstuggen – men vilket namn. Här har vi den!

Och här sitter jag och ”signar”.

På eftermiddagen vandrade vi, jag och Carlos (från Uruguay som jag ersatte), ner till staden där vi gick runt bland trånga gränder och konstiga affärer. Här fanns en stor blandning av muslimer, hinduer och sikher o säkert lite kristna. I Poonch var det för ca en 1.5 månad sen stora kravaller med religiösa förtecken och det brändes ned affärer och några dog. Sedan dess råder utgångsförbud från klockan 21.00 om kvällarna. Som ett resultat av det så vimlar det av militärer och poliser i denna lilla stad.

När vi gick där bland gränderna så mötte vi en ko!

På hemvägen blev vi inbjudna på thé men klockan var sent och vi ville inte vara ute för länge men tackade för erbjudandet. På hemvägen gick vi förbi dessa små barn som hämtade vatten vid en brunn.

Sedan blev det mat och lite admin igen – HOTO... och sängdags när jag upptäckte denna lilla krabat som mätte drygt 12-15 cm i diameter!

2008-09-30 tisdag

På morgonen frågade kocken om en öl till eftermiddagen/kvällen eftersom det är bra för magen! Det visste inte jag, att öl är bra för magen. Detta måste meddelas socialstyrelsen. Här är en bild på gänget som arbetar här. Kocken i turban och resten är förare.

Besökte min kontaktperson i Indiska armén som var övlt (googla). Hela upplevelsen på hans kontor kändes som i Pakistan, miljön, alla människor, telefoner som ringde och dokument som skulle signeras. Jag bjöds på te. Var jag i Indien frågade jag mig själv? Det fanns dock en

viss skillnad och allt verkar som jag sagt tidigare lite fräschare och bättre i Indien både vad gäller civilt o militärt.

Jag var till viss del ledig så jag passade på att springa för första gången – väldigt vackert i skymningen...

Besökte en kristen familj som Carlos lärt känna i kyrkan. Dom ville att jag skulle fira jul med dom. Jag tog lite bilder som jag lovade komma tillbaka med och jag får väl föra traditionen vidare och besöka dom när jag har tid. Dom var väldigt intresserade av Pakistan och vad ”dom” tycker på ”andra” sidan. Även Sverige var man intresserade av och någonstans ifrån kom det fram en kartbok... Här ser vi hela gänget – otroligt mycket folk, jag fick aldrig riktigt klart för mig vem som var släkt och vem som var vänner och frågorna haglade som kulsprutor – en omtumlande upplevelse men kul.

Carlos var en omgift man i 53-årsåldern och frun var 27 år. Tillsammans hade dom en liten två-åring hemma i Uruguay. Vad som hör till saken är att hans regering inte betalar några hemresor alls vilket får till följd att han inte åker hem på ett helt år! Men när han kommer hem så har han gjort 36 år i armén och kan pensionera sig – 54 år med full lön. De ni...

En av tjejerna skulle inom kort gifta sig och då påbjuder traditionen att man gör ett hennamönster på händerna och detta pysslades det med. Man låter hennamönstret sitta på en 30 minuter innan det tvättas bort och sedan sitter det kvar i upp till två veckor.

Efter detta åkte vi ”hem” till stationen och hade en liten avskedsmiddag för Carlos som lämnar imorgon för att åka tillbaka till Pakistan o stationen i Bhimber.

2008-10-01 onsdag

Uruguayaren gav sig av i tidiga morgonen, dock efter att indiska armén haft sin så kallade ROP eller Road Opening Party. Armén säkrar vägarna från eventuella mineringar och vägbomber m.m. innan fordonsrörelser tillåts – fin service som vi tackar för.

Bestämde med kocken, som är Sikh, att from nu skall jag bara äta indiskt – från morgon till kväll. Jag verifierade med kocken, som är född och bor i Poonch, att det finns leopard men väldigt sällan tiger i området – *”so be careful...”* sa han och skrattade.

Ägnade dagen åt att rensa i dokumentträsket här på stationen. Det bidde säkert ett helt träd som Mr Gaylord tuggade i sig.

Till lunch blev det vegetariskt – gott och spicy så jag svettades. Fick även reda på att grön chilli är bra för skelettet och magen bland annat så då var jag tvungen att äta lite chilli. Som tur var så var chilin inte så stark men visst brände det på ordentligt. Röd chilli skall man inte äta rå eftersom den är skadlig för kroppen – jag vet dock inte varför. Men tror man på något så är det bra. Mer information till Socialstyrelsen!

För ca en månad sedan var det oroligheter i Poonch, som jag berättade om tidigare, och ca 20 butiker sattes i brand. Kocken som bor i Poonch berättade att det enda som för tillfället gör Poonch lugnt är mängden soldater och poliser samt det utgångsförbud som råder nattetid. I botten ligger en friktion mellan religiösa grupper. Att öka mängden ordningspersonal är

troligtvis en temporär lösning och inte en långsiktig lösning. Jag skall försöka ta reda på hur man ser på en långsiktig lösning genom att besöka polisen och lokala politiker.

Tränade lite och åt mer veggo på kvällen...God natt

2008-10-02 torsdag

Just nu firar man Eid i den muslimska världen som är den högtid som avslutar Ramadan. Man kan säga att den har en motsvarighet i vårt julfirande. I Pakistan så är det en högre beredskap eftersom folk är lediga och är ute vilket då gör att eventuella attentat/bomber får väldigt stort genomslag då mycket folk vistas ute i folksamlingar etc. Vi har därför minskat på våra aktiviteter vilket gör att livet på relästationen är extra lugnt.

Det hände mao inte så mycket idag. Lunchen blev veggo igen och som vanligt var det kanongott. Det var ris, en chillistark gryta med potatis, lök, bönor och sedan var det dall. Dall är en bönsås som består av bönor, ärtor och linser och som kokat ihop. Idag blev det dock ingen hel chilli.

Vi har fått ut en nytugåva av vår så kallade SOP – Standard Operating Procedures – som vi skall kommentera så det ägnade jag ungefär halva dagen till.

Fortsatte även att förstöra gamla papper – denna gång struntade jag i Mr Gaylord och det fick bli eldning.

Hoppla, där stod visst några hästar och betade vid stationen.

Sedan fick det bli en löprunda ner mot byn på eftermiddagen. Solen gick ned i Kashmir och det var fantastiskt vackert att springa bland de disiga bergen, risodlingarna och soldaterna.

Vår ursprungliga bil hade nästan gått sönder så våra förare hade kört ned den till Jammu och fått en ny och den kom nu på kvällen. Det kom en del post så det fick bli lite admin på kvällen innan middagen som bestod av kryddstarka nudlar. Dock var jag tvungen att sätta i mig en burk tonfisk – fick visst saltbehov. Ja sedan var denna dag slut.

2008-10-03 fredag

Idag var en konstig dag. Det hände ingenting så jag hade gott om tid för lite fix med familjens Indienäventyr. Jag reläade tre meddelanden och så fortsatte jag med SOP:en. Jo, jag hörde skottlossning men jag tyckte det lät lite skjutbanelikt och efter att ha konsulterat förarna och pekat i vilken riktning så var det mycket riktigt från deras skjutbana i närheten.

Ett träningspass och sedan lite fried rice med sojasvampar blev det till middag och så satte jag i mig en grön chilli också – det är ju så nyttigt.

2008-10-04 lördag

Idag var en lika lugn dag. Det var lördag och jag satt o pysslade med lite allt möjligt. 5 meddelanden hann det bli på hela dagen – en lagom arbetsbelastning tycker jag. Eftersom det var lördag så bestämde jag att vi skulle äta middag allihop. Innan middagen hann jag med ett löppass i solnedgången – lika vackert som vanligt, bergen låg i dis, risodlingarna där vattnet rann igenom... På vägen tillbaka tog jag det lite lugnare och började prata med en ung kille som berättade att han aldrig sprang. You now, I'm a lazy person and I have a good health so I don't need to run and I don't like to run sa han – och då svarade jag honom I don't like to run either.. Och då började han gapskratta och gjorde high five. Han berättade att han ville komma utomlands och se världen – speciellt England o Sverige var lockande. Vi hade en kul

konversation – ibland förstår man inte allt som sägs men det verkar inte spela någon roll det viktiga är att man pratar och har kul. Lite varstans i en del parker så kan man se lite visdomsord på skyltar som manar till eftertanke.

En annan favorit som jag sett är – If you can dream it, then you can do it! Klokt så det förslår. Detta kan man se även i Pakistan men då är budskapen ofta av mer nationalistisk karaktär – Love Pakistan, Be a proud Pakistani osv. Jag såg dock i norra Pakistan några riktigt trevliga – Help the tourist, Educate your children...

Kocken som är Sikh hade gjort i ordning kyckling curry och dall, till förrätt hade han friterat potatis – dvs chips och fried green chili. Förarna kom med en flaska Rom till middagen. Jag hade köpt Cola och så blandade dom en tredjedel rom, cola och öl – En Cuba Libre. Det smakade faktiskt väldigt gott. Vidare så fick jag veta att om man äter grön chilli konstant och det kommer en orm så känner ormen det och ger sig av eller så dog ormen om den bet en – ngt åt det hållet var det, inte alltid lätt att förstå – men bra mot ormar hur som helst. Som ett exempel på konversation så frågade jag om det var lugnt nu i Poonch och fick till svar; Yes 35 minutes along the road... Hur jag skall tolka detta vet jag inte – kanske min engelska inte är så bra ändå. Vi åt och åt så jag blev mätt o tre chillisar satte jag i mig så jag trodde att ögonen nästan skulle trilla ut. Jag passade på att fråga om rätten Vindaloo som finns på alla indiska krogar hemma. Ingen av indierna här kände till begreppet – så vad gör man, jo man googlar. Och då fick jag reda på att Vindaloo har sitt ursprung på Goa och att det var portugiserna som tog rätten dit och den förädlades av indierna på Goa och att rätten är i det närmaste okänd i övriga Indien. Det är bara i västerlandet som den fått ett genomslag som en av de starkare rätterna på menyn.

Efter middagen var det bara daily report som skulle skickas och sedan var det sängdags. Hann med ett samtal till Skåne där familjen för tillfället befann sig.

2008-10-05 söndag

Som vanligt var det "prayer" på morgonen. Varje morgon och kväll har vi så kallad morning and evening schedule vilket i korthet innebär att alla stationer sänder in dagens avklarade samt morgondagens aktiviteter. För mig är det bra eftersom det ger en fingervisning hur många team som skall ut och snurra och vilken arbetsbelastning man kan förvänta.

Om gårdagen var lugn var denna dag ännu lugnare. Inga meddelanden att reläa alls idag! Synd bara att man måste sitta och vänta på radion.

Efter evening schedule gav jag mig, tillsammans med en av förarna, ner till byn för lite sightseeing. Eftersom det var söndag så var många affärer stängda. Poonch stadskärna var som en labyrinth med många och trånga gränder som jag berättat om. Vi gick civilklädda eftersom all uniformerad personal som befinner sig i stadskärnan måste bära skyddsväst av säkerhetsskäl. Vi parkerade bilen och började långsamt vandra upp mot huvudgatan.

Man känner att man är betraktad men det hjälps lätt av med ett leende och ett hello. Alla blir väldigt glada när man hälsar och stämningen kändes väldigt lugn och bara några få soldater och poliser längs gränderna. För ca en månad sedan var det stora upplopp i Poonch med religiösa förtecken och ett antal shoppar stacks i brand. Exakt vad som utlöste detta vet jag inte men hoppas kunna ta reda på det.

Efter vårt besök åkte vi en liten bit utanför staden och tittade och tog några bilder av stadsporten samt även Poonch fort som fick skador vid 2005 års jordbävning i Kashmir.

Efteråt vände vi hemåt men stannade till vid ett krigsmonument liknande det som finns i Washington över stupade soldater. På detta område stod även ett gammalt flygplan från indiska flygvapnet av typen de Havilland. Löven har gulnat och faller ned - hösten är här vilket känns konstigt när det är en 27 grader. Ett snabbt åskoväder drog förbi och fällde några tårar.

Väl tillbaka åt jag lite av gårdagens rester vilket smakade otroligt bra. Sedan var det bara att skriva den dagliga rapporten och skicka in till HQ o sen – puten. Varje dag när jag skriver min daily report kommer det en liten ödla på fönstret mitt emot mig. Förmodligen är det ljuset han lockas av eller så kanske han eller hon är ensam vad vet jag.

God natt Poonch och Sverige!

2008-10-06 måndag

Idag var en riktigt svettig dag – hela 6 meddelanden. Dessutom var jag tvungen att förbereda en extra SDS (special delivery service) för imorgon. Det är, som jag tidigare berättat, vår internposthantering som utgörs av att vi skickar våra FN-bilar med vår post. Låter enkelt men är en stilstudie i administration. Oftast är dokumentationen runt själva SDS mer än de papper man skickar. Och sedan skall allt förseglas antingen i ett stort kuvert om det får plats eller i postsäckar. När det gäller postsäckarna är det som rena julaften eftersom man skall försegla med röd lack och FN-stämpel – precis som jularna var förr...

Jag hann med ett träningspass också och idag fick jag hålla tillgodo med vår kombinerade cykel- och springmaskin eftersom jag inte kunde lämna stationen då vi fortfarande hade bilar ute i terrängen.

På kvällen bjöd förarna på middag hos sig och som vanligt var det fantastiskt gott. Det blev 7 chillisar igår och därmed var jag ikapp en dansk som varit här tidigare och som imponerade på gänget. Innan jag åker härifrån skall det bli 10 chillisar har jag lovat och nu känns det som jag kommer att klara det. Men det är väldigt starkt... Problemet är att ibland är de inte så starka men ibland är det som om ögonen vill poppa ut känns det som och svetten rinner, men det är ju så nyttigt – speciellt mot ormar!

Hann med några rapporter, daily report och veckorapporten, innan läggdags.

2008-10-07 tisdag

Idag fick jag reläa 10 meddelanden men det är bara kul att göra lite. I övrigt hände inte så mycket. Vädret var konstigt – ömsom regn ömsom sol och blåsigt värre. Även åskan dundrade. Jo, jag passade på att klippa mig lite men glömde att förevisa det – det får bli nästa gång. Hur som helst så efter klippningen så blev det huvudmassage och han knådade ryggen, armarna o drog i fingrarna. Nästan så det gjorde ont – han var otroligt stark i nyporna.

Till middag blev det nudlar som kocken hottat upp ordentligt med chilli och diverse kryddor – riktigt gott och jag svettades som vanligt. En daily report sedan var det sängdags.

2008-10-08 onsdag

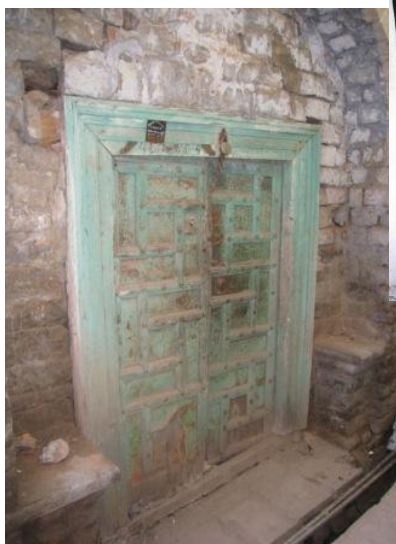
Ett ordentligt oväder drog förbi under natten och det regnade vilket gjorde att det var förhållandevis kallt på morgonen – 15 grader. Men sakta så gick tempen upp till normala 31 grader för att vid kvällningen ligga runt 25. Klimatet här under denna årstid – höst även här – är mycket behaglig.

Mängden arbete ökar – idag blev det 15 meddelanden. Tyvärr är teamen ute länge på eftermiddagarna vilket då resulterar i att jag måste vara kvar på stationen. Det är ju skönt att komma ut lite, åtminstone en liten promenad i omgivningarna. Jag har fått ett litet bekymmer – min kock är lite deprimerad. Han känner sin situation eländig och har ingen idé vad han skall ta sig till. Han går här dagarna långa för en eländig lön (lönen har han dock inte klagat på) och skall på den lönen även se till att hans mor o far o storebror i någon mån får mat i magen. Arbetslösheten är stor här i Poonch. Han ville följa med mig till Sverige och arbeta. Sedan har han ett annat problem som en av förarna berättade – han är 28 år och ogift, inte ens förlovad och detta tär på honom. Detta resulterar i att han lagar bra mat men efter det så går han bara och lägger sig o sover. Jag är här två veckor till sedan drar jag vidare mot nya upplevelser. Han går kvar med begränsade möjligheter att förändra sitt liv.

== ==

Ja, detta var slutet på akt 1. Nu följer akt 2 som har premiär nästa vecka. Jo, jag trivs väldigt bra i Poonch... Man är ju inte ensam, vi är ju 5 personer här på dagarna.

Det fanns lite mer yta kvar så jag klämmer in några bilder från min lilla stadsvandring.

Poonch den 9 oktober 2008